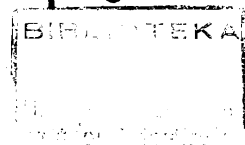

10 grudnia 1928 r.

URZĄD PATENTOWY

F23m

2
5/08

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 9124.

N. V. Carbo-Union Industrie Maatschappij
(Rotterdam, Niderlandy).

Kl. 24 k 4.

Pokrycie rurami ścian komory ogniowej.

Zgłoszono 25 lipca 1927 r.

Udzielono 30 czerwca 1928 r.

Pierwszeństwo: 29 lipca 1926 r. (Niemcy).

Przy zastosowaniu w praktyce opalania miałem węglowym oraz wogóle przy stosowaniu intensywniejszego opalania okazało się celowym wyściełanie ścian komory ogniowej rurami wodnemi. Ochrona to z jednej strony mury komory ogniowej od wpływu wysokiej temperatury, co pozwala na użycie do muru tańszego, mniej wartościowego materiału, z drugiej daje możliwość wyzyskania promieniowania ognia do wytwarzania pary.

W tym celu w rozmaity sposób wykładano najczęściej narażone ściany komory ogniowej, względnie wszystkie ścianki, rurami wodnemi, pokrywającemi je w mniejszym lub większym stopniu. Proponowano mianowicie wyposażenie rur w boczne płaty, któreby bądź stykały się z sobą, bądź

zachodziły za siebie w celu wytworzenia ciągłej ścianki metalowej.

W praktyce jednak okazało się, że owe umocowane do rur płaty podlegają, rzecz prosta, w znacznie mniejszym stopniu ochładzającemu wpływowi wody, niż omywane wodą ścianki samych rur. Wobec czego pod wpływem wygięcia się płatów występują mniej lub więcej wydatne wzdęcia całej ścianki ogniowej, co oczywiście psuje jej jednolitość.

Aby temu zapobiec, proponowano bądź umocowywanie rur na specjalnych dźwigarach w murze komory ogniowej, bądź wyposażanie sąsiadujących płatów w zachodzące na nie w kolejnym porządku występy, któreby ustalały i unieruchamiały całość.

Wynalazek zapobiega wypaczaniu się ścianki uformowanej z rur, oraz niebezpieczeństwu, grożącemu wskutek niejednokowego rozszerzania względnie wydłużania się rur i płatów w ten sposób, że stosuje wycinanie w płatach przerw w odpowiednich odległościach. Dzięki temu każda rura zaopatrzona jest w szereg płatów częściowych, co pozwala tym ostatnim wydłużać się stosunkowo więcej, niż same rury, przerwy bowiem wyrównywują brak miejsca. Tym sposobem zapobiega się wypaczaniu się ścianki.

Na rysunku przedstawiono przykład wykonania wynalazku; fig. 1 przedstawia widok rury, zaopatrzonej w płaty, a fig. 2 — przekrój wzdłuż linii II—II fig. 1. 1 oznacza właściwą rurę, wyposażoną z dwóch średnicowo przeciwnych stron w płaty 2. Płaty 2 nie biegną wzdłuż całej rury, lecz podzielone są na kilka części 3, przeciętych prostopadle do osi rury.

Specjalnie celowem jest przecinanie płatów skośnie względem osi rury zamiast

pionowo w taki mianowicie sposób, aby otwory wycięć pomiędzy pojedynczemi częściami płatów skierowane były przy zmontowanych rurach skośnie ku dołowi. Dzięki temu żuźle nie mogą zatrzymywać się i osadzać pomiędzy odcinkami płatów.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Pokrycie komór ogniowych opalanych miałem węglowym, składające się z rur wyposażonych w boczne płaty, znamienne tem, że płaty tych rur są poprzecinane w odpowiednich odległościach.

2. Pokrycie komór ogniowych według zastrz. 1, znamienne tem, że wycięcia względem osi rury mają kierunek skośny, przyczem wycięcia te skierowane są skośnie ku dołowi.

N. V. Carbo-Union
Industrie Maatschappij.
Zastępca: Inż. F. Winnicki,
rzecznik patentowy.

